

νοσηφίαν τοῦ λαοῦ, ὅπως ὑπὸ τὴν ἀπροσμάχητον ταύτην ἰσχὺν καταρρίψετε τὸ σαθρὸν ἤδη οἰκοδόμημα τῆς κυβερνήσεως ἐστερημένης ἀπὸ πολλοῦ τοῦ μόνου ἐρείσματος πάσης κυβερνήσεως, τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους. Ἐνισχύσατε οὕτω τοὺς δυναμένους καὶ ὀφείλοντας νὰ προλάβωσι τὸ προχωροῦν κακὸν καὶ ἐνθαρρύνετε τοὺς πρὸς ἀποσόβησιν εἰλικρινῶς ἀγωνιζομένους. Τοιαύτη ψῆφος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὰς προσεχεῖς δημοτικὰς ἐκλογὰς θὰ καθιερώτῃ τὸ ὑπ' ἡμῶν ἐπιδοκιμασθὲν ἤδη ἔθνικόν πρόγραμμα. Ὑπὸ τὴν σημερινὴν τοιοῦτου προγράμματος ὑπόσχομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ καὶ ἐπιβλητικῇ στιγμῇ νὰ ταχθῶ στρατιώτης ἀπλούς, ἐσχατος ἐν ἀριθμῷ, ἀλλ' ἔχων ἀείποτε τὴν φιλοτιμίαν νὰ ἦμαι μετὰ τῶν προμάχων ἐν τῇ τάξει, μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι τοιαύτη θὰ ἦναι ἡ ἐκβάσις αὐτοῦ προσεχούσης ἐκλογικῆς ἀγωνίας καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, χαιρετῶ ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ Ἀγρίνιοι, ἀναφωνῶν τὸ ἀκαλῶς σὰς εὐρανὸν (Ἐὐγε! εὐγε! πανταχόθεν, παρατεταρμέναι καὶ ἐνθουσιῶδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως).

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΑΛΟΣ ΑΙΓΙΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἀἶγρον, 11 Ἰουνίου

Τὰ τῶν δημοτικῶν συνδυασμῶν ὅπως ἡλιοιθώθησαν, διότι ὁ χαρακτήρ τῶν ἀνθρώπων τοῦ τόπου μας εἶναι βεβηλωτός, ἐστὶ ἀκατασκευάστος. Ἄρρηκτος ἄλλοις — ἡ τοῦ κοινῶς συμφέροντος — πρὸ πολλῶν ἐτῶν στενωῶς ἐσφιγγε πρὸς ἀλλήλους τοὺς πλουσίους, πρὸς πλουτισμὸν ἀγωνιζομένους. Ὅμως ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐγαλάσθησαν οἱ δεσμοὶ ἐκεῖνοι οἱ ἀδελφοποιήσαντες, διὰ τοῦ χρόνου, τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ γεννήσαντες τόσα γλυκεῖα ὄνειρα εἰς τὰς ἀκαίδεύτους ψυχὰς ἐκείνων, δι' οὓς παρήλθε πλέον ἡ ἐπιθυμία τοῦ πλούτου, διὰ τὸ πλῆθος αὐτοῦ. Ἐστῆσαν ἤδη τὰ σεράγια τῶν καὶ ἀπὸ τούτων περιουσιῶν, ἦν μέγρι τοῦδε δὲν ἐπεθυμήσαν οὐχὶ περιουσίαν ἀργυρίου καὶ σταφιδοκάργου, ἀλλὰ περιουσίαν δικαιώματος — τοῦ τῆς ψήφου — καὶ εἰς ταύτην ἀτενίζουσιν ἤδη ἀπλήστως. Εἶναι ὅμως περιουσία ἰδανικὴ αὕτη καὶ δὲν κλέπτεται μετὰ τὴν λίτραν δὲν εἶναι περιουσία ἐναποτιθεμένη ἐν τῷ βαλαντίῳ, ἀλλ' ἐν τῇ συνειδήσει δὲν εἶναι περιουσία καταστρωμένη ἐν τοῖς συμβολαίοις, καὶ τοῦτο γεννᾷ θλίψιν εἰς τὰς τοκογλύφους αὐτῶν ψυχὰς.

Ἐξ ἄλλου καὶ ἡ μερὶς ἐκεῖνη τὴν ὁποίαν συνδέουσι τόσαι γλυκεῖαι καὶ τρυφερὰ ἀναμνήσεις: Μονὴ Πεπελενίτζας, κτήματα μοναστηριακὰ, συνεταιρισμὸς καὶ ἀπογύμνωσις τῆς ἐπαρχίας κατὰ τὰ ἐφεδρικά καὶ χίλια δύο ἄλλα, διασπαρθεῖσα ἤδη καὶ ἀπολέσασα τὴν παντοδυναμίαν τῆς, φροντίζει μετὰ ὅλα τὰ τερτίπια τῆς νὰ φέρῃ σχίσμα εἰς τοὺς ἀντιπάλους τῆς καὶ οὕτω νικηφόρος ἐπιπέσῃ κατ' αὐτῶν.

Ἐκ τῆς μερίδος τοῦ κ. Μεσοσηνέζη βουλευτοῦ ἀπεσπάσθη ὁ νῦν δήμαρχος Φαραζουλής, ἀνακηρυχθεὶς ὡς ὑποψήφιος καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν ἐκλογὴν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συνετάραξε τὴν μερίδα ταύτην, ὁ δὲ τῆς ἀντιθέτου μερίδος ὑποψήφιος Δήμαρχος κ. Διομήδης Πολυχρονιάδης, δὲν προτίθεται ὡς φαίνεται, νὰ ἐμμεῖνη ἐν τῇ ὑποψηφιότητι.

Ἀνεξάρτητος

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΠΥΡΓΟΥ.

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 12 Ἰουνίου.

Ὅτι ἡ ἐκλογικὴ πάλη ἐν τῷ δήμῳ Λετρίνων διεξαχθήσεται πεισματωδῶς, τοῦτο πλέον ἀναμφισβήτητον. Ἀμφότερα τὰ κόμματα, τοῦ τε Κρεστενίτου καὶ Αὐγερινοῦ ἐργάζονται, ὡς προσέγραφον, πυρετωδῶς, καὶ φοβοῦμαι μὴ ἐν τῇ ἐξάψει τῶν πνευμάτων προβῶσιν εἰς ἀπότολμα ἐπιχειρήματα. Τὴν κρίσιν ταύτην εὐλόγως πᾶς τις ἐκφέρει, ὡς ἐκ τῆς λαβούσης χώραν πρὸ ἡμερῶν διαδηλώσεως ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου αὐτῶν, καὶ ἦτις διαδήλωσις μικροῦ δεῖν αἱματηρὰ ἀπέβαινε, ἀν μὴ ἡ φρόνησις δὲν παρεκώλυε τὰς τοιαύτας ἀποτροπαίους διαθέσεις. Τὸ ἀληθές, ὅτι καὶ ὁ Αὐγερινὸς καὶ ὁ Κρεστενίτης συνέστησαν τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν καὶ τὴν σώφρονα τῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ ἐκδήλωσιν. Ἄλλ' αἱ τοιαῦται νοθεαῖαι δὲν εὐρίσκουσι συνήθως ἤχῳ εἰς ὁμοίας περιστάσεις, καὶ, ὡς γινώσκωμεν ἐκ τοῦ παρελθόντος, ἐκ μικρῶν διαπληκτισμῶν δυστυχήματα γεννῶνται, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ πελοηθῶσιν. Ὁ λαὸς πρέπει οἰκοθεν νὰ κατανοήσῃ, ὅτι τοιαῦται θυσίαι εἶναι μωραὶ, ὅταν δὲν πρόκηται νὰ παλαίσῃ ὑπὲρ ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν. Πρέπει νὰ κατανοήσῃ, ὅτι ἐκεῖνοι ὑπὲρ ὧν σήμερον προσφέρεται ὀλοκαύτωμα, οὐδὲν ἀπίθανον ἐξ ἐχθρῶν αὔριον νὰ γίνωσι φίλοι, ὡς τοῦτο πολλάκις ἐγένετο. Διὰ τοῦτο δὲ τὰ διαθέματα αὐτοῦ δέον νὰ ᾧσι μεμετρημένα, καὶ νὰ μὴ ἐκτίθηται ἐν τῇ πολιτικῇ παλαίστρᾳ τόσῳ ἀπερικρίπτως, διότι οὐδὲν αὐτὸς ὠφελεῖται ἐκ παραφόρων ἐρμῶν καὶ ἀφρόνων ἀφοσιώσεων πρὸς τὸν ἕνα ἢ πρὸς τὸν ἄλλον. Ὁ δῆμος τῶν Λετρίων ἀνεπτύχθη ὀλικῶς καὶ ἠθικῶς, καὶ οἱ κάτοικοι αὐτοῦ διακαῶς ἐπιθυμοῦσι τὴν ἡσυχίαν, καλὴν δημοτικὴν διοίκησιν, συγκοινωνίαν, καθαρότητα, διαφύλαξιν τῆς ἰδιοκτησίας ἐκ τῶν πονηρίων, καὶ ἐχέγγυα σώφρονος διαχειρίσεως τοῦ δημοτικοῦ πλούτου, μὴ διασπαθιζομένου εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἀγωνίζονται, ὅπως ἐπικρατήσωσι τοιαῦται σκέψεις παρὰ τοῖς πολιτευομένοις, ἀφ' οὗ μέχρι σήμερον τὴν ἐπιπολαιότητα κατεῖδον ἐν τῇ δημοτικῇ διαχειρίσει. Ἡ πόλις ἰδίως τοῦ Πύργου πρέπει ὠριμώτερον νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τοῖς ἀνωτέρω, καὶ νὰ μὴ ἐπαναπαύηται, εἰς ἐλπίδας ματαιωθείσας, καὶ εἰς ὑποσχέσεις μὴ πραγματοποιηθείσας, ἀλλὰ νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν θεραπείαν τῶν κακῶς ἐγχομένων ἀλλαγῶν. Διὰ μιᾶς ἐκφραστικῆς ἐκλογῆς δύναται νὰ προλάβῃ ἐπακόλουθα δεινὰ, καὶ νὰ γνωρίσῃ καὶ τὴν ἰκανότητα τοῦ ἐπιζητούντος τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν, ἀφ' οὗ καὶ ἕτερος δὲν παρουσιάζεται, ἦτις ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ συνετῶς τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου, ἀνάγκη νὰ ἐξοβελισθῇ, ὅπως εὐρεθῇ τὸ κατάλληλον διὰ τὸν τόπον πρόσωπον μετὰ ταῦτα. Ὑπὸ τοιαύτην σκέψιν ὑποδεικνύομεν τὴν μεταβολὴν τῶν καθεστώτων, καὶ οὐχὶ ἐκ κομματικῶν λόγων. Ὑποστηρίζομεν δὲ οἰονδήποτε ἀξιοῦντα τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῇ πεποιθήσει, ὅτι ὁ δῆμος διὰ καλῆς καὶ πατρικῆς διοικήσεως θὰ καταστῇ ἄξιος τῆς ἀνθρας καταστάσεώς του· διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ φημιζώμεθα ἐπὶ προάθῳ, ἐν ᾧ περίξ ἡμῶν αἱ ἀναθυμιάσεις τῶν ἀκαθαρσιῶν δίδουσι τροφὴν εἰς τὰς ἐπιδημίας, καὶ οἱ δρόμοι ἡμῶν καθίστανται τέναγος ἀδιάβατον, καὶ σὺν τούτοις νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁδὸς τις ἐν τῇ πόλει ἀξία προσοχῆς εἰς τὸν ἐπισκέπτην, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖναι, αἵτινες ἀγοῦσιν εἰς τὰ ὑψηλὰ ἀνάκτορα. Θέλομεν ὕδωρ, πλατεῖαν, δεινδροφυτείας, ἀγορὰν καὶ διοίκησιν ἀγαθὴν. Ἐχομεν εἰσοδήματα· δάνεια λαμβάνομεν. Διατί νὰ μὴ ἔχωμεν πόλιν, ἀλλὰ